

dres, at Ministeriet Deuntzers Forslag under Forhandlingen om Skattelovene, „at der til Indførelsen af ny Skatter eller Skattepaalæg skulde udkræves kvalificeret Majoritet“, ikke gennemførtes paa Rigsdagen. Forkastelsen af dette Forslag, der dog ydede Minoriteten nogen Beskyttelse, maa ganske naturligt under Forhandling om dette Lovforslag bidrage til, at Flertallet føler Forpligtelse til at værne Minoriteterne mod Overgreb, og det bør vel erindres, at man her er inde paa et Omraade, hvor det er let at gøre Skridt ud i det ukendte og uberegnelige, men vanskeligt eller umuligt at gøre Skridt tilbage, selv om det bagefter viser sig, at Lovforslaget har medført Ubillighed og Uret; har man en Gang givet al Magt og Indflydelse i vore kommunale Raad over i den lige og almindelige Valgrets Hænder, kommer man ikke mere bort derfra.

Flertallet kan i Henhold til disse Betragtninger ikke tilraade at stemme for den Ordning af Valg til *Sogneraadene*, som Forslaget indeholder, men Flertallet (undtagen Estrup) har ment det rigtigt, for at komme ind paa Forhandling om Spørgsmaalet, at stille et positivt Forslag om Sogneraadets Sammensætning. Man gaar ind paa at opgive den dobbelte Stemmeret, saaledes at den Ret, den Femtedel af Vælgerne, der har udredet de højeste Beløb i direkte Skat, har haft til at stemme ved Valget saavel af den mindre som af den større Halvdel af Sogneraadene, bortfalder, og man gaar ligeledes ind paa Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden ved Valg til Sogneraadene; i Henhold hertil stilles Ændringsforslag Nr. 19.

Med Hensyn til Kvinders Valgret er der under Forhandlingerne fremsat forskellige Anskuelser indenfor Flertallet. Der har været rejst Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at give Kvinder Valgret og Valgbarhed til de kommunale Forsamlinger, naar Grundloven ikke tildeler Kvinder Valgret og Valgbarhed til de politiske Valg; der er fra anden Side fremhævet, at det maa siges at være naturligt, at der gives Valgret og Valgbarhed til en selvstændig skatteydende Kvinde,

der f. Eks. ejer Ejendom i Kommunen, idet hun lige saavel som de øvrige Ejendomsbesiddere er direkte interesseret i, hvorledes Kommunens Anliggender forvaltes. Flertallet har i Henhold hertil samlet sig om Ændringsforslag Nr. 2, der giver Valgret og Valgbarhed til ugifte Kvinder, Enker og fraskilte eller separerede Hustruer, der have svaret direkte Skat.

I Henhold hertil stilles Ændringsforslag Nr. 2. (Se ogsaa for Aamtsraadenes Vedkommende Ændringsforslagene Nr. 10 og 11).

Fraset denne Ændring maa Flertallet for *Aamtsraadenes Vedkommende* beklage ikke at kunne finde noget Grundlag for Forhandling i det foreliggende Forslag. Dette gaar ud paa, at Valg af Aamtsraadets *saamlige* Medlemmer foretages af Valgmænd, af hvilke der vælges 2 i hver Sognekommune og Handelsplads af og iblandt Sogneraadets — i Handelspladserne Kommunalrepræsentationens — Medlemmer.

Efter dette Forslag ville Aamtsraadene blive et fuldstændigt Ekko af Sogneraadene, det bliver disses Medlemmer, valgte gennem den lige og almindelige Valgret, der nu atter skulle besætte samtlige Aamtsraadspadser; dette er i og for sig betænkeligt, men det bliver ganske irrationelt, naar henses til den kontrollerende Mynighed, der i Lov af 6. Juli 1867 er tillagt Aamtsraadene lige overfor Sogneraadene. Aamtsraadet kan saaledes paalægge Sogneraadet at omgøre hele Ligningen, Aamtsraadets Samtykke udfordres til, at Sogneraadet i Aarets Løb foretager en forholdsvis Forhøjelse af de i Hoved- og Tillægsligningen opførte Beløb,

at Kommunen overtager nogen vedvarende Forpligtelse, som ikke direkte ifølge Lovgivningen paahviler samme,

at der af Kommunen ydes Bidrag til de fattiges Kasse, til private Sygekasser m. fl.,

at der af Kommunens Kasse ud over et vist Beløb udredes Betaling for Medhjælp til Sogneraadets Formand eller for Udførelsen af kommunale Hverv,

at en enkelt Del af det kommunale Pligtarbejde delvis bortfalder,